

ἵνα δὲ καθυπνώσης ἡδέως, ἔ μόνον τὰς στρωματὰς
μαλακὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κλῖνας καὶ τὰ ὑπόβαθρα
ταῖς κλῖναις παρασκευάζεις. ἔ γὰρ διὰ τὸ πονεῖν,
ἀλλὰ διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν, ὅ τι ποιῆς, ὑπνε ἐπιθυμεῖς.
τὰ δ' ἀφροδίσια πρὸ τῆ δεισθαι ἀναγκάζεις, πάντα
μηχανωμένη, καὶ γυναιξὶ τοῖς ἀνδράσι χρωμένη· ἔτω
γὰρ παιδεύεις τὴς σαυτῆς φίλης, τῆς μὲν νυκτὸς
ὑβρίζουσα, τῆς δὲ ἡμέρας τὸ χρησιμώτατον κατακοι-
31 μίζουσα. Ἀθάνατος δὲ ἔσα, ἐκ θεῶν μὲν ἀπέρ-
ριψαι, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ἀγαθῶν ἀτιμάζει· τῆ δὲ
πάντων ἡδίστη ἀκέσματος, ἐπαίνου σαυτῆς, ἀνή-
κοος εἶ, καὶ τῆ πάντων ἡδίστη θεάματος ἀθέατος·
ἔδεν γὰρ πώποτε σαυτῆς ἔργον καλὸν τεθέασαι. Τίς
δ'

rum locum: Hi niues, illi glaciem
potant, roenasque montium in vo-
luptatem gulae vertunt. Seruatur
algor aestibus, excogitaturque ut
alienis mensibus nix algeat. Cf.
Gellius XIX, 5, et Macrobi. Sat.
VII, 12.

καθυπνώσης] Clemens l. l. κα-
τακοιμητῆς, quae est interpreta-
tio verbi exquisitioris. Idem mox
citatur τὰς κλῖνας μαλακὰς, ἀλλὰ
καὶ τὰ ὑπόβαθρα ταῖς κλῖναις πα-
ρασκευάζει, vitiose et inutile.

στρωματὰς μαλακὰς] Ruhnke-
nius laudat locum Varronis Her-
cule Socratico, apud Non. Mar-
cell. p. 539. 542: In omnibus re-
bus bonis cotidianis: cubo in Sar-
diniis tapetibus: chlamydas et
purpurea amicula: et corrigit In
o. r. bonis, quotidiano (h. e. quoti-
die) cubo in Sardinia tap. etc. at-
que per Sardiniana tapetia intelligit
quae Sardibus purpura tingebantur.

ὑπόβαθρα] Non sunt lectorum
fulera, quae πόδας vocant, sed
tapetes, quibus delicatuli homines
solebant spondarum pedes impone-
re, ut mollius cubarent. Huc facit
locus Xen. Cyrop. VIII, 8, 16 de
luxu Persarum: Ἐκείνοις γὰρ
πρῶτον μὲν τὰς εὐνάς ἔ μόνον
ἔρχετο μαλακῶς ὑποστρώωνυσθαι,

ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τὴς πό-
δας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως
μὴ ἀντερείδῃ τὸ δάπεδον, ἀλλ'
ὑπέκωσιν αἱ τάπιδες. Quae autem
de mollitie et luxu nimio h. l. ex-
ponit Ἀρετή, ea ap. Persas plera-
que in usu fuisse constat. Cf. Xe-
noph. Ages. c. 9. *Hindes*.

ποιῆς] Edd. vett. et Paris. ποιεῖς,
sed Cast. et Steph. edunt coniu-
ctivum, intellecto ἄν.

δεισθαι] Edd. vett. δέεσθαι.

ἔτω] Eo modo quo ante est di-
ctum.

τοῖς ἀνδράσι] Edd. vett., Paris.
et marg. Steph. καὶ ἀνδράσι, sed
lectio Steph., quam etiam inter-
pretatus est Belfario, vertens, *Ipsis
etiam viris, ut mulieribus, uteris,*
Graecorum mollitiei moribusque,
item contexto convenientior vide-
tur. Cf. ad §. 24 v. παιδικοῖς.

σαυτῆς] In lunt. et MS. 2 est
ἑαυτῆς. Contra mox §. seq. pro
ἐπαίνου ἑαυτῆς habet MS. idem et
Vindob. 2 σαυτῆς, quod constan-
tiae causa recepimus. *Ern.* Sic et
Florent. A. B. C. E.

χρησιμώτατον] Scil. μέρος. in-
telligitur tempus matutinum.

§. 31. ἀκέσματος] Cic. ad Att.
XII, 4. Imitatus est Iosephus Antt.
XIII, 4, 8, sed in alia re. *Ern.*